

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—21 червня 1948 р.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗАСТРАХОВАТЬ

СВОЕ ДОМАШНЕЕ ИМУЩЕСТВО

ОТ ПОЖАРА и ДРУГИХ

СТИХИЙНЫХ БЕДСТВИЙ

ЗА КАЖДУЮ 1000 руб. СТРАХОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

УПЛАЧИВАЕТСЯ ОТ 1 ДО 4 РУБ. В ГОД.

ДЛЯ ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРОВ СЛЕДУЕТ ОБРАЩАТЬСЯ

В ИНСПЕКЦИИ ГОССТРАХА ПРИ РАЙФИНОТДЕЛАХ

ИЛИ К СТРАХОВЫМ АГЕНТАМ.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 16 (24) 11—20 червня 1948 р.

ДОБРО ПОЖАЛУВАТИ!

Глядачі другої столиці України ще не забули того, як протягом дев'яти сезонів, з 1925 року до 1934-го, щовечора здіймалася завіса над сценою Харківського державного єврейського театру. То був перший радянський єврейський театр на Україні. За дев'ять років свого існування він завоював симпатії харків'ян. В його складі було багато талановитих акторів. Його вистави проходили з незмінним успіхом.

В 1934 році, після переїзду уряду УРСР до Києва, в столиці був створений Державний єврейський театр імені Шолом-Алейхема. Метою нового театру було об'єднати найкращі творчі сили єврейської сцени на Радянській Україні, стати зразковим театральним коллективом. Більшість харківських акторів і режисерів була запрошені до нового театру. Вони, по суті, склали його кістяк. Вони принесли до театру ім. Шолом-Алейхема свій творчий метод, свої мистецькі традиції. Вони розвивали і стверджували їх на сцені республіканського єврейського театру. Цей театр взяв найкраще, що принесли до нього харків'яни. І історію свою він починає з 1925 року — року заснування Харківського єврейського театру.

Отже, харківські глядачі впізнають серед гостей багато добре відомих їм акторів, побачать, як виріс їх талант, удосконалилась їх майстерність за 14 років розлуки. Разом з тим вони побачать молодих акторів, вихованців театру, побачать, які невичерпні можливості має кожна народність в радянській державі для розвитку своєї культури, національної формою, соціалістичною змістом.

Театр ім. Шолом-Алейхема гостюватиме у нас місяць. За цей час він покаже одинадцять найкращих своїх вистав.

Чільне місце посідають в репертуарі театра п'єси радянських єврейських драматургів: «Повстання в гетто» П. Маркіша, «Варто жити на світі» А. Губермана, «Виженіть біса» М. Пінчевського, «З другого світу» О. Гольдеса. Ці п'єси розповідають про героїзм, любов до Батьківщини, високі прагнення передових радянських людей.

Російська класика представлена в репертуарі театра твором великого російського письменника А. Чехова «Дядя Ваня». Театр покаже також чимало творів єврейської класичної драматургії: «Мандрівні зорі» та «Зачарований кравець» за Шолом-Алейхемом, «Чаклунка» та «Десята заповідь» Гольдфадена, «Гершеле Острополер» Гершензона. З п'єс західно-європейської класики театр покаже «Скупого» Мольєра.

Глядачі індустріального Харкова гостинно зустрінуть талановитий колектив театра ім. Шолом-Алейхема, який приїздить до них уперше.

Добро пожалувати!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент нар. арт. БашРСР, засл. артист РРФСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник **Д. Овчаренко.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

Танці **С. Галкина.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників, вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мне він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просит її руки. Маша з жахом відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він освідчується їй у коханні. Маша здивована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич**, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько**. Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов**. Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська**. Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко**. Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко**. Архип — **Д. Державин, Б. Малков**. Троєкуров—**І. Бронзов** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост**. Шабашкин — **П. Калюжний, В. Хворост**. Гришка— **В. Хворост, П. Калюжний**. Антон—**І. Вільчур, Д. Скоробогатько**. Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько**. Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков**. Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробогатько**. Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких; С. Смулянська**.

Виставу веде **С. Петров**.

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко**.

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка**.

Художне оформлення **Д. Овчаренка**.

Асистенти поставника: **О. Галкін і П. Плавник**.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман**. Оділлія, дочка лихого ге-

нія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14, 16 червня

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В.** Бакланова, **В. Баранова, І. Герман, Я.** Додін, М. Ізотов, **Л. Любімова, П. Плавник,** Д. Рожинська, **І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

13 червня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича**

Художник **П. Єршов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Тепер заарештовують його.

Таверна Ліласа-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен

вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — А. **Левицька,** народн. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант — **Д. АНГУЛАДЗЕ**, лауреат Сталінської премії заслужен. артист ГрузРСР. Ескамільйо, тореадор — **Д. Козинець, А. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро—**Г. Коваль, Н. Неймарк**; Ромендадо — **П. Калюжний. Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар, М. Державін.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Наварн—**В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є.** Івіна, **О. Мейєр;** Фраскіта—**Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона висипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов**, народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька**, народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як— **Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР, **І. Штейнман.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер **Є. Нахабін.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович;** концертмейстери — **В. Фіалковська, К. Смулянська, А. Рубін, О. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман—заслужен. артист ГрузРСР, лауреат Сталінської премії **Д. АНГУЛАДЗЕ, З. Канзбург.** Граф Томський — **Д. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. Григор'єв, А. Магергут.** Чекалінський—**П. Калюжний, А. Нікітін, П. Строганов.** Сурін— **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький— **В. Хворост, Н. Шехтман.** Нарумов— **Н. Неймарк, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост, Н. Малков.** Графиня—**А. Левицька**, народ. артистка УРСР; **Е. Лейтес, А. Мейєр.** Ліза—**К. Морозова, С. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—**Н. Дружевецька, Н. Са-**

венко. Маша—**Н. Коротких, Л. Попова, Н. Соловйова, Є. Титомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. Венецька, В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Титомір.** Миловзор — **О. Дружевецька, Е. Носенко.** Златогор— **Д. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солісти балету **М. Горпиненко, І. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть **С. Петров** і **С. Романівська.**

Дж. **Пуччині.**

ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**
Художник **Л. Горевой.**
Хормейстр Б. Шамович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. Габринович, О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'ев, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'ев, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. Григор'ев, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

Н. **Римський-Корсаков.**

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович,** концертмейстери — **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка — **О. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут.** Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н, Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. Носенко, Н. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. Мейер, Н. Савенко.** Боярин—**С. Максименко, П. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост. Н. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА

АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

17 червня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен — **Ф. Хрипко.** Боб Айзі — **В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Софії Ковалевської („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченко.

11, 13, 16 червня

Бр. Тур.
Переклад **Ів. Снегірьова.**

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречєнка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Каневського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило**, заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко**, засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії. нар. артист УРСР Д. Антонович в ролі Ковалевського („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченка.

18, 19, 20 червня

ПРЕМ'ЄРА

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченко.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило**, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Елизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Ашот Місьян, радіст першого класу — **І. Гавришко.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін,**

С. **Орлюк**, Р. **Рубанович**, Г. **Чорний**, О. **Онофриенко**. **А. Шутенко**, **Я. Ліошиць**, (учень студії). **Я. Брославський** (учень студії).

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Виставу веде **Р. Хмара**.

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Художне оформлення **Д. Власюка.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Хореограф **Е. Рабінович.**

Концертмейстер **К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. **УРСР; А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народ. артист УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат — **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін — **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаєв — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляева, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блаженний — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Гляфіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський — **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Артист О. Романенко в ролі академіка Левкоєва („Софія Ковалевська" бр. Тур).

Фото М. Савченка.

12, 13 (ранок) червня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов— **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії).

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі Линяєва („Вовки і вівці" О. Островського).

Фото М. Савченка.

Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Таборисьька** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08632. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 540. Тираж 1500.

Я ОБЕСПЕЧИЛА СЕБЯ и СВОЕГО РЕБЕНКА ПОЛИСОМ
ПО СМЕШАННОМУ СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ
ПО СМЕШАННОМУ
СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ
ГОССТРАХ
выплачивает
СТРАХОВУЮ СУММУ
самому
ПРИ ДОЖИТИИ
ДО ОПРЕДЕЛЕННОГО ВОЗРАСТА, ПРИ утере трудоспособности, ПРОИСШЕДШЕЙ ОТ НЕСЧАСТНОГО СЛУЧАЯ,
семье и близким —
В СЛУЧАЕ ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЙ СМЕРТИ ЗАСТРАХОВАННОГО

Ціна 2 коп.